

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiae Britannicae Hodierno, Liber Commentarius

Horn, Georg

Dantisci, 1647

Anabaptistae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

& brevi compariturum, ut Ecclesias restituat. Alii dicunt, eum jam in Suffolcia conspectum. Juxta alios verò in Transylvania adhuc hæret; & eò destinarunt literas, quibus ipsum hortantur & obtestantur, ut citò veniat in Angliam. Ideo moris apud eos est, quando peregrinum aliquem vident, inquirendi num is fortasse Apostolus Johannes sit.

Antinomi.

Antinomorum primus in Anglia fundator fuit quidam *Johannes Eatonus*, qui librum publicavit de gratuita Justificatione sive liberâ, per solum Christum; in quo præcipuè insistit huic errori: Deum nec velle nec posse videre ullum peccatum in justificatis. Hic error non cum authore extinctus est, sed in hac fatali confusione caput extulit, ac in præcipuam sectam excrevit. Nam cum tradat tam expeditam & facilem in cælos viam, ingens multitudo simplicium hominum eam amplexata est, quæ doctrinam hanc insanum in morem sectatur. Omnia templa plena. Fores & fenestæ præ multitudine obstruuntur. Neque mirum. Doctrina enim hæc titulo liberæ justificationis pulvinar substernit omnibus peccatis, quæ deplorare aut cavere justificatis apud Antinomos grande nefas habetur.

Anabaptistæ.

Anabaptistæ in Anglia Tirones adhuc sunt, necdum ad eos errores delapsi, quos apud transmarinos invenias. Tota ferè controversia, quam cum orthodoxis habent, in loco de Baptismate consistit, & vocatione ministrorum. Nam formam Ecclesiæ in immersione constituunt, & eos tantum membra veræ Ecclesiæ esse dicunt, qui post confessionem, in flumine quodam, toti submerguntur, & quasi aquis sepeliuntur. Ediderunt autem *Confessio-*

fessionem fidei suæ, quæ nomine septem Ecclesiarum Anabaptistarum Londinensium anno 1644 publicata primùm, & hoc anno 46 recusa fuit. Constat in universum LII articulis, quorum plerique sunt referti ambiguitatibus & sophisticis reservationibus. Hæreses suas incrustant subdola phrascologiâ. Bonus ille Senex, *Eusebius Pagit*, quosdam articulos obiter annotavit. Ut *articulo* 38 dicunt: Stipendia ministrorum debere esse libera. Sensus est: Stipendia ministrorum debere esse non stata, sed voluntariam contributionem. *Articulo* 39 dicunt: Baptizandos eos tantùm, qui fidem profiteantur & discipuli sint. Sensus est: Infantes non esse baptizandos. 40, Immersionem faciunt absolutè necessariam. 41, Sacramenta dispensari volunt à concionatore discipulo. 42, Quibus Deus dona dedit, illi concionari possunt, ac debent.

Itaque si urgeas eos: *an Infantes sint baptizandi*, statim velut anguillæ elabuntur, ac dicunt; se in confessione suâ Pædobaptisimum non rejecisse. Et sic in cæteris ita mentem suam explicarunt, ut tamen controversias callidè prætereant. Hæc igitur confessio exemplar est Sophisticæ, & ostendit eos multa monstra alere, quæ profiteri nondum ausint. Hanc confessionem suam Parlamento exhibuerunt, mense Februario; & palàm professi sunt, pro illa fide se morituros, si opus sit.

Independentes, sive Congregationales.

Ex Nova Anglia Independentismus in Hollandiam transvolavit, & prima Ecclesia Independens Roterodami fuit excitata à quodam *Hugone Petro*, famosissimo belli Anglicani præcone. Mox Norwicho advenerunt Wardus & Bridgius, veteres Conformistæ, sed novarum Wrennii injunctionum intolerabiles. Iis mox successit Sidracus